

går af den nugældende lovs § 35, stk. 1. Jeg er enig i, at krav om videnskabeligt bevis godt kan siges at være en problematisk størrelse, da også videnskaben må erkende grænser for vores viden. Dette betyder imidlertid ikke, at det hele bare kan reduceres til et skøn. Så vidt jeg forstår EF-Domstolens udtalelser om denne problemstilling – og herunder også Justitsministeriets notat

fra 1990 – kræves der i alle tilfælde, at den hævdede formodning for særlig fare for mennesker og/eller miljø bygger på *videnskabelige undersøgelser*, hvilket må forstås som et krav til, at formodningen baserer sig på en *metode, data, eksponeringsmodeller og sammenlignelighedsbetragtninger* m.v., der alle kan betegnes som videnskabeligt anerkendte.

Med venlig hilsen

PETER PAGH